

lertid nogle Saa, for hvem det vil faa Betydning, og blandt disse vil jeg særlig nævne Ministre. Jeg kan tale ganske uinteresseret om Ministrenes Pension, da en Bestemmelse som denne ikke vil personlig berøre de nuværende eller de tidligere afgaaede Ministre; jeg vil kun tillade mig at slutte mig til, hvad der allerede i saa Henseende er udtalt. Det vilde efter min Overbevisning være uklogt og urigtigt, om man vilde fastsætte, at en Minister ikke kunde faa højere Pension end 2,000 Rd. Dette gjælder ikke saameget med Hensyn til den Klasse af Mænd, som Mindretallet har fremhævet, nemlig Embedsmændene, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at der er ikke saa faa Mænd i frie borgerlige Stillinger, som man meget ofte kunde ønske at benytte som Ministre, og som, naar de skulde kunne paatage sig et saadant Embede, maatte afbryde deres borgerlige Virksomhed, men for disse vilde det netop meget ofte være umuligt at kunne modtage en saadan Stilling, naar man satte et saa lavt Maximum for Pensionen som 2,000 Rd. — Med Hensyn til hvad der er yttret om Muligheden af at gennemføre Loven med disse Bestemmelser i § 6, skal jeg, foruden hvad jeg nu allerede har sagt, tillade mig at henvise til, hvorledes det andet Thing har stillet sig til lignende, men dog endnu mere moderate Forslag end dem, der her ere fremkomne fra Udvalgets Flertal, og til den særdeles skarpe Maade, hvorpaa man i Landssthingsudvalgets Betænkning har fremhævet det efter det derværende Flertals Mening høist Utilraadelige i at vedtage saadanne Forandringer som de her foreslaaede. Det vil derfor sikkert ogsaa i den Henseende møde stor Vanskelighed at faa en Lov med disse Forandringer gennemført i det andet Thing. — Med Hensyn til alle de øvrige Forslag er jeg stillet omtrent saaledes som det ærede Mindretal. Jeg har haft Leilighed til at gjøre Udvalget bekendt med min Stilling til Sagen, som i det Hele taget er saaledes, at jeg meget godt vil kunne gaa ind paa nogle enkelte af Forslagene, og med Hensyn til de øvrige antager jeg, at jeg i alt Fald med nogle mindre betydelige Modifikationer vilde kunne slutte mig til dem, dersom

Forholdet i det Hele taget skulde stille sig saaledes for mig, at jeg kan vente, at det vilde føre til et praktisk Resultat. De Forslag, som jeg mener, der vilde være Betænknelighed ved at gaa ind paa, ere de samme, som Mindretallet har deltaget i at stille, hvorimod jeg med Hensyn til flere af de andre maa nære større Betænknelighed, men der er dog enkelte af dem, som jeg tror, man med visse Ændringer muligvis vilde kunne forene sig om. Dette gjælder saaledes navnlig om Forslaget angaaende Bartpenge, som man efter min Mening temmelig let vilde kunne blive enig om. Jeg veed ikke, om jeg forstod den ærede Ordfører rigtigt, naar jeg opfattede ham, som om han udtalte, at dette Forslag særlig skulde udmærke sig ved, at det forpligtede de Embedsmænd, hvis Embeder vare inddragne, til at modtage et nyt Embede, men dette gjør allerede den bestaaende Lovgivning, og det har ialfald ikke nogen meget stor praktisk Betydning. Regjeringen har virkelig redelig bestræbt sig for igjen at faa anbragt de Embedsmænd i Statsstjenesten, som ere gaaede af under saadanne Forhold, men det viser sig ofte, at det paa mange Steder er meget vanskeligt, eftersom der er visse Bestemmelser for Forfremmelse, som frembyde særegne Vanskeligheder. Jeg skal saaledes navnlig fremhæve Militæretaterne. Der er ofte flet Tilfældelser i den Henseende til de militære Ministerier, men det har altid vist sig, at det ikke var muligt at faa de Vedkommende anbragte igjen, idet det vilde komme til at stride imod de gjældende Forfremmelsesregler. Der har dernæst ogsaa været andre Tilfælde, og jeg vil saaledes nævne Ophævelsen af Dresunds Soldkammer. Der blev dengang mange arbejdsdygtige Mænd ledige, som gjerne igjen vilde ind i Tjenesten, og Bestræbelserne gif virkelig ogsaa i Retning af at se at anbringe dem paany, men man kan gjerne sige, at der tilbød sig mange Flere, end man kunde anvende. Stillingen er i Almindelighed saaledes, at de Vedkommende, naar de ere arbejdsdygtige og istand til at modtage den Tjeneste, som tilbydes dem, ogsaa ere villige dertil. Saavidt jeg erindrer, er der ikke indtruffet noget eneste Tilfælde, hvori man har opfordret en paa Bart-